

oktatófilm

03-9231-1, B, ff, 35 mm,
1 tek, 264 m, poz, magy.h.

gyártó ország: Magyarország

gyártó cég: MAFILM PFST

gyártási év: 1964

gyártásvezető: Jankovits Márta

rendező, író, összeáll: Bánki László

operatőr: Hoffmann Wladimir

hang: Kassai Tamás

vágó: Sebestyén Enikő

munkatársak: Gabányi András

Tulcsik György

Widuhovszky Márton

megbízó: SZOT Munkavédelmi Osztály

eng.sz.: 06236/1964

szereplők: Molnár Tiber

Benedek Árpád

Dékány Sándor

Halász Béla

Tartalom:

Az öntödében nagyon sok baleseti lehetőség van. Nemcsak magunkra kell vigyáznunk, hanem munkatársainkra is.

1985. június 3.

BZS

"Mások és én" cenzuraszövege.

Vegye fel a védőszemüveget. Kell a fenének, tudok én magamra vigyázni. Nem látszik. Nézze Molnár elvtárs tudom mit csinállok; zavar a szemüveg. A vakság még jobban zavar. Hagyjon engem dolgozni, jó. Addig nem, amíg fel nem vette a védőszemüveget. Köszönöm viszontlátásra. Álljon le, hagyja abba. Maga csak akadályozza a munkát. Mintha nem lenne elég problémánk. Nézze Boros elvtárs, egy égett láb sokkal nagyobb problémát okoz, mint én. Magának mindig a más tyukszeme fáj. Hát ez a munkásvédelmi felügyelők hivatása, nem? Csak fel kell venni a lábszárvédőt. Na tessék itt van, már nem történhet semmi baj. Molnár elvtárs. Tessék. Mondja, miért vállalta ezt a munkát. Mindig másokra vigyázni, fölfelé és lefelé is veszekedni. Miért? Meggyőződésből. Volt idő amikor magamra sem tudtam vigyázni, most meg másokra vigyázok. Tudja az volna jó, ha mindenki mindenkire vigyázna. A mások és én nincs olyan messze egymástól. Maga sem teljesen önmaga lehet, hogy ez furcsán hangzik, de gondolja el; enni is más tanította, járni is és az írás, olvasás sem a maga találmánya. És minden, amit olvasott emberi problémákról, szakmai kérdésekről, hiszen a szakmáját is máshól tanulta. Szóval azt, hogy magának nem kell mindent előlről a kőbaltától kezdeni, azt sok millió más embernek köszönheti. Jónapot, ~~Kalász~~ Molnár elvtárs. Jónapot. Mi ujság? Az öntödében voltam. Én meg most megyek oda, ott akarok lenni az öntésnél. Viszontlátásra. Minden jól. Álljanak meg. Álljanak meg. Az igazán nagyszerű dolgokat az emberek sokasága alkotja. A bányák szenét, a lakások butorait, pompás gépeket együtt és egymásnak, de a gépek és anyagok nem éreznek és nem vigyáznak ránk, ha mi nem vigyázunk magunkra és másokra. Nincsen véletlen baleset. Mindegyiknek oka van és a vitatkozók közt cinkos aki néma, aki ismeri a veszélyt és nem segít, azt felmenti a jog, de nem lelkiismeret. Mások és én, nálunk nincsenek messze egymástól. Ha mindenki vigyázna mindenkire, kevesebb lenne a fájdalom, a visszahozhatatlan veszteség, ha mindenki vigyázna, ha mindenki vigyázna. Na mi van, miért állítottad le. Vedd fel a védőszemüveget. Hagyjál békén, tudok magamra vigyázni. Nem látszik. Tudom mit csinállok, zavar a szemüveg. A vakság még jobban zavar. Hagyjál dolgozni. Addig nem, amíg föl nem veszed a szemüveget. Mit macerálsz a másikat, a magad dolgával törödj, ne a máséval. Ilyesmiben nincs én és nincs más, csak mi vagyunk. Bár idelyekorán megértened.